

Taxeringsarvodena räknas som inkomst av anställning vid placering i sjukpenningklass

Av länsassessorn Gustaf Åhström

Frågan huruvida taxeringsarvodena skall räknas som inkomst av anställning vid placering i sjukpenningklass har dykt upp i olika sammanhang och TOR:s styrelse har också vid åtskilliga tillfällen diskuterat vilka åtgärder, som skulle kunna vidtagas för att få en bestämmelse härom. Överläggningar i ämnet har emellertid pågått mellan företrädare för civildepartementet samt Statstjänarkartellen, Statstjänstemännens riksförbund, Sveriges akademikers centralorganisation och TCO:s statstjänstemannasektion. Dessa överläggningar har resulterat i en överenskommelse den 19 januari 1963 mellan berörda parter i här avsedda frågor såvitt gäller arbete för statens räkning.

I anslutning till den träffade överenskommelsen har Kungl. Maj:t den 25 januari 1963 utfärdat cirkulär till statsmyndigheterna angående tillämpning av vissa stadganden i lagen om allmän försäkring beträffande ersättning i vissa fall för arbete för statens räkning. Cirkuläret har intagits i Svensk författningssamling nr 12 år 1963.

Kungl. Maj:t har där föreskrivit, att sådan ersättning i penningar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad, som av statsmyndighet utgivits för arbete för statens räkning utan att ersättningstagaren i detta arbete varit anställd i statens tjänst, vid tillämpning av 3 kap. 2 § andra stycket och 11 kap. 2 § andra styc-

ket lagen om allmän försäkring skall anses såsom inkomst av anställning. Vad nu sagts gäller ej ersättning som utgått till rörelseidkare i rörelse, som avses i 27 § kommunalskattelagen.

Enligt 11 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring skall vid beräkning av pensionsgrundande inkomst ersättning i penningar eller naturaförmåner i form av kost eller bostad för arbete, som försäkrad utfört för annans räkning utan att vara anställd i dennes tjänst, om ersättningen under ett år uppgått till minst 300 kronor, anses såsom inkomst av anställning, såvida den försäkrade och den som utgivit ersättningen varit ense därom; och skall i dylikt fall den förre anses såsom arbetstagare och den senare såsom arbetsgivare.

Enligt 3 kap. 2 § andra stycket lagen om allmän försäkring gäller motsvarande vid placering i sjukpenningklass under förutsättning att överenskommelse tillika träffas enligt 11 kap. 2 § andra stycket nämnda lag.

I cirkuläret har Kungl. Maj:t vidare erinrat om följande. Statsmyndighet skall vid lämnande av kontrolluppgift enligt 37 § taxeringsförordningen upptaga ersättning, vilken enligt vad föreskrivits i cirkuläret skall anses som inkomst av anställning, såsom inkomst för vilken arbetsgivaren har att erlagga avgift till försäkringen för tilläggspension. Detta gäller även i fråga om ersättning, som ej uppgår

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Tidpunkt för skogs ingångsvärde: dödsbos skogsförsäljning under dödsåret

Besvär av TI angående dödsboets efter M. inkomsttaxering år 1954. — M., som år 1932 köpt en jordbruksfastighet, vilken tillskiftats honom vid arvsskifte den 29/8 1953 efter hustrun, avled den 9/9 1953. Dödsboet sålde fastigheten vid auktion den 10/10 1953. — PN åberopade bestämmelserna i 53 § 3 mom. och punkt 4 andra st. anvisningarna till 22 § KL och upptog såsom intäkt genom avyttring av skog i samband med avyttring av marken ett belopp av 29.500 kr. Å andra sidan medgavs avdrag för värdeminskning av skog med 21.455 kr, beräknat med utgångspunkt från det vid M:s förvärv av fastigheten år 1932 befintliga virkesförrådet. — KR undanröjde dock beskattningen, enär skogens för dödsboet gällande ingångsvärde och ingående virkesförråd borde beräknas med hänsyn till fastighetens värde vid tiden för

M:s död, samt vid sådant förhållande någon nettointäkt genom skogens försäljning icke kunde anses hava uppkommit. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 4/12 1962.

Anm.: Se t. ex. RÅ 1936 ref. 18 samt K. G. A. Sandström i Svensk Skattetidning 1954 sid. 7 ff och J. Bratt i samma tidskrift 1955 sid. 302 ävensom Helmers i Kringgående av skattelag sid. 445 f. Dödsboet slipper alltså skatta för värdet av skogens tillväxt under arvlätarens innehav av fastigheten. Omfattningen av dödsboets skattskyldighet påverkas inte av bestämmelsen i 53 § 3 mom. KL.

Avskrivning av lagfartskostnader

Besvär av Svenska Kedjebutiker AB angående inkomsttaxering år 1955. — Bolaget, som under beskattningsåret icke bedrivit annan verksamhet än förvaltning av fastighet, inrymmande kontors- och lagerlokaler, ansågs vid beräkning av inkomst av annan fastighet berättigad till

till ett värde av 300 kronor under ett år. Har ersättningstagare uppburit här avsedd ersättning från flera statsmyndigheter, anses ersättningarna utgivna av en och samme arbetsgivare; lokal skattemyndighet bedömer huruvida ersättning från staten uppgår till minst 300 kronor under ett år.

Tidigare hade som bekant utfärdats cirkulär till statsmyndigheterna den 2 juni 1961, nr 322, angående här ifrågavarande ersättningsars hänförelse till inkomst av anställning vid beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt äldre bestämmelser. Nämnda cirkulär har nu upphävts.